

[Alfred Jensen.]

Den blev forlænget op til det 50. år. Nu kan man måske sige, at i praksis har ingen følt sig særlig generet deraf, men alligevel viser det, hvordan man ønsker at lægge større militære byrder på befolkningen end tidligere, og ingen må være blind for, at den udvidelse, der her fandt sted, kan blive aktuel og betyde, at der bliver lagt byrder på aldersklasserne fra 36 til 50 år. Nu foreslår man her, at alderen for det — har jeg vel lov at sige — tvangsmæssige fremmøde på session kan sænkes til det 18. år. Jeg tager vel ikke fejl, når jeg siger, at når man går bort fra det 20. år, der var gældende i 1912-loven, og fra den alder, der blev fastsat i den midlertidige lovgivning i fjor, der går ned til det 19. år, og fastsætter alderen til 18 år, er det ensbetydende med, at man ønsker, at denne nedsættelse skal være aktuel. Jeg må vel også se dette lovforslag i forbindelse med ministerens udtalelse i fjor om, at det gjaldt at skaffe så meget mandskab frem som muligt, og derfor foretog man den gradvise nedsættelse af alderen for det tvangsmæssige fremmøde på session fra det 20. til det 19. år; og nu går man altså ned til det 18. år.

Efter min opfattelse må man se på det fra samme synspunkt, når ministeren og udvalget ønsker opretholdt de indskrænkende bestemmelser angående udsættelse med af-tjening af værnepligten. Når man sænker alderen for fremmøde på session fra det 20. til det 18. år, så kan der være mere brug for retten til at få tjenestetiden udsat. Det ærede medlem hr. Carsten Raft var inde på spørgsmålet og gav udtryk for den opfattelse, at stort set var ingen tjent med, at der eksisterede en sådan ret til udsættelse. Efter min opfattelse er der adskillige, der har haft stor fordel deraf, og jeg betragter det som et tilbageskridt, at man ikke opretholder det, der stod i 1912-loven, men fastholder det, der har været gældende i årene efter krigen. Efter min opfattelse må man fastholde det, det ærede medlem hr. Carsten Raft kaldte for ret til at få udsættelse. Det foreslås nu ændret til en mulighed for at få udsættelse, idet man nu skal møde med en

begrundelse. Tidligere var dette ikke for-nødent, da kunne man nøjes med at frem-sætte anmodning om udsættelse.

Jeg gør opmærksom på, at man ved be-tragtningen af disse to skærpende bestem-melser må bemærke, at tjenestetiden er blevet forlænget langt ud over, hvad den var i perioden før krigen, og at man nu agter at gå fra 12 måneders tjenestetid op til 18 måneders tjenestetid. Det betyder, at de skærpelser, der kommer til at foreligge ved sænkningen af sessionsalderen, får be-tydelig større og værre virkninger, end hvis man ikke gik til en sådan tjenestetidsfor-længelse.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at selvom man holdt sig til de 12 måneders tjenestetid, eller selv om man gik ned til 8 eller 6 måneders tjenestetid, ville vi dog ikke være tilhængere af de ændringer, der her er foreslået. Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom på, at mit parti gentagne gange har vendt sig imod en forlængelse af tjenestetiden og har påvist det sagligt urime-lige i, at man går til en sådan forlængelse, når de betingelser derfor, som man påstår skal være tilstede, ikke er fuldt opfyldt, og vi finder, det er fuldkommen urimeligt, at man ikke giver fuld besked til de værne-pligtige, der er inde, om, hvem af dem der kan ventes at komme hjem, og hvem ikke, når de er kommet igennem den nugældende 12 måneders militære uddannelse. Vi mener ikke, at der er begrundelse for nogen for-længelse. Vi har den opfattelse, at landets ungdom ikke er interesseret i at henslæbe sin ungdomstid på kaserner. Jeg ved ikke, hvor meget ret det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) har i, at ungdommen nok skulle møde frem til militærtjeneste, hvis den tvungne værnepligt blev afskaffet, det er jeg ikke i stand til at afgøre; men jeg ved, at det store flertal af dem, der har aftjent deres værnepligt, er utilfreds med den måde, hvorpå tjenesten er foregået. De på-står, at de lærer intet, at de sløser tiden væk, og det er alene tilstrækkelig grund til, at vi modsætter os denne forlængelse.

Årsagen til, at kravet om den forlængelse, som både regeringen og rigsdagsflertallet går